

Libris
TIM COLLINS
Respect pentru oameni și cărți

JURNALUL LUI **Fraierus Maximus**

Acete suluri STRICT SECRETE ii aparțin
lui Fraierus Maximus din Roma. NU CITIȚI!

IV

XII

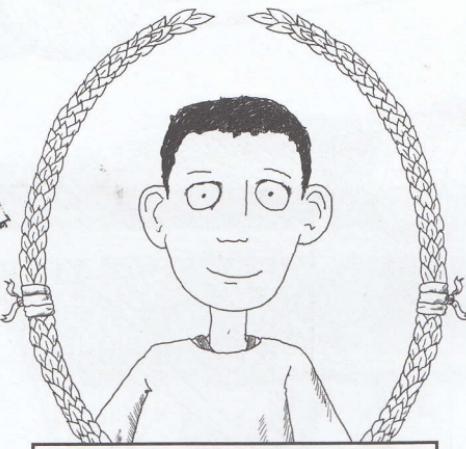
Mama și tata

Cornelius, Gaius și Flavia,
așa-zisi prieteni

Durus, fratele
cu care n-o
să mă compar
niciodată

| martie

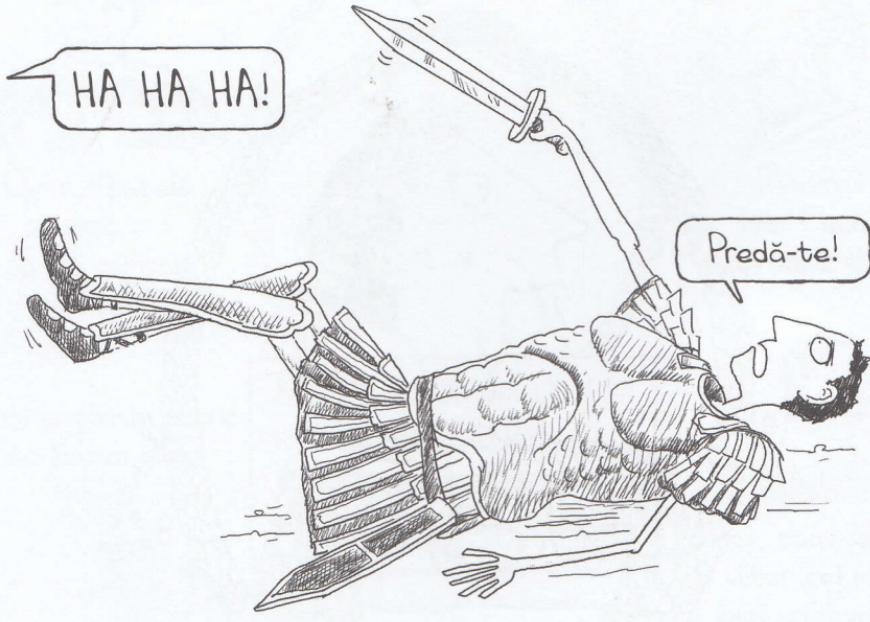
Tati mi-a dat azi sulul ăsta de papirus.

O să scriu pe el chestiile care mi se întâmplă în fiecare zi. În felul ăsta, când am să devin un mare erou roman, o să se vadă pas cu pas cum am ajuns pe culmile gloriei.

Viitorul Fraierus Maximus, mare erou roman

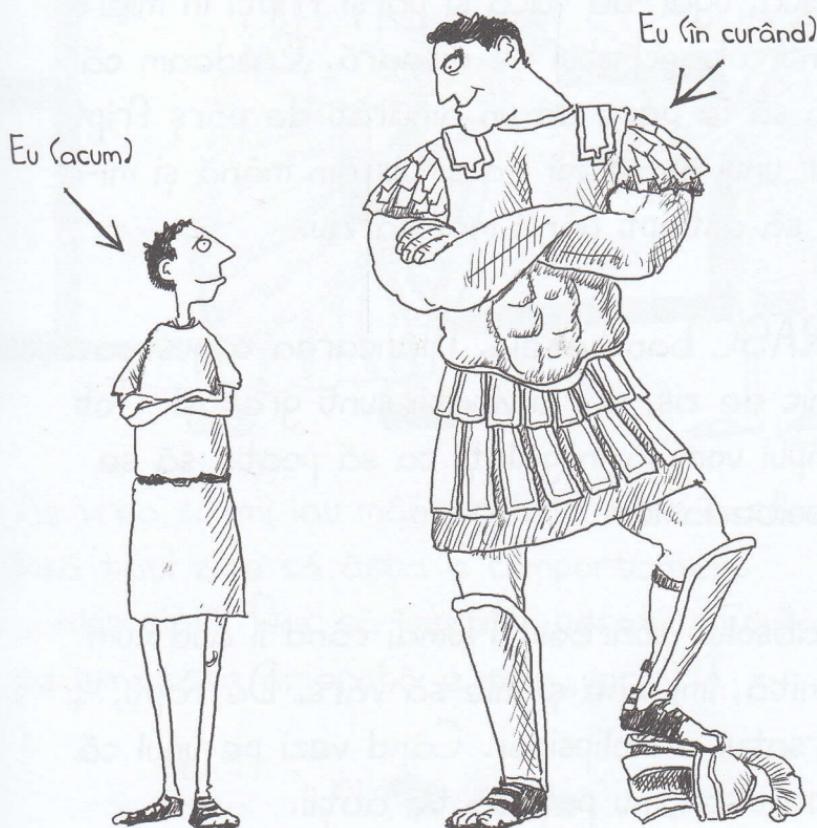
Mai am totuși de lucrat la chestia cu marele erou. Ultima oară când mi-am pus armura cea veche a lui Durus am căzut cu ea pe spate. ABSOLUT jenant. Cum să vâr spaimă în dușmani când eu nici măcar nu mă pot ține pe picioare?

Dar sunt sigur că în viitor mă așteaptă fapte mărețe. La urma urmei, tata a fost înainte în armată și abia acum a intrat în politică.

Durus nu e decât cu câțiva ani mai mare ca mine și e deja general. Așa că pun pariu că undeva înăuntrul meu se ascunde un războinic de temut, care abia așteaptă să iasă la iveală.

Sper doar să se hotărască mai repede.

11 martie

Azi am fost dat afară din bucătărie pentru că am furat un pârș.

Sclavii se agitau să pregătească ficat de gâscă, uger de vacă și pârși fripti în miere pentru banchetul de diseară. Credeam că n-o să le pese de un amărât de pârș fript, dar unul din ei mi l-a smuls din mâna și mi-a zis să aștept până mai târziu.

URĂSC banchetele. Mâncarea e gustoasă, nimic de zis, dar invitații sunt grețoși. Tot timpul vomită în găleti ca să poată să se îmbuibe la loc.

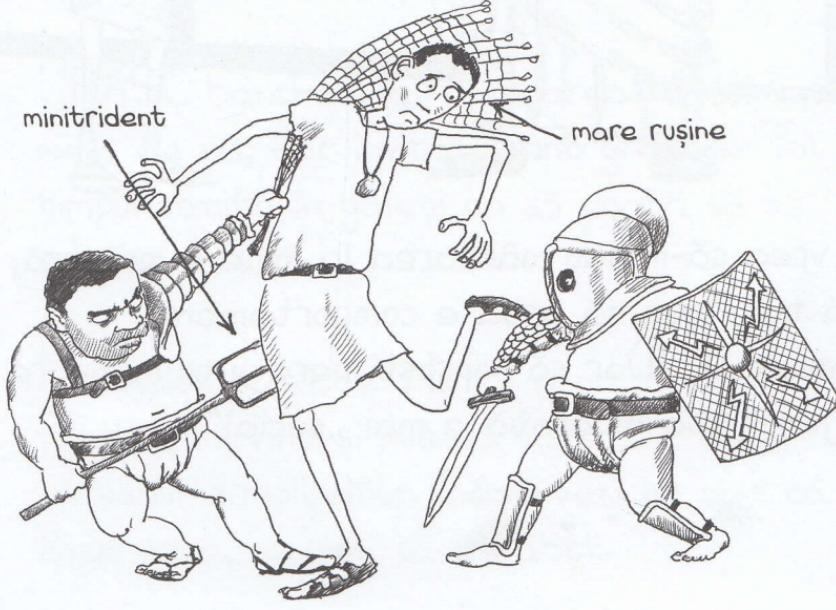
E absolut scârbos! Numai când îi aud cum vomită, îmi vine și mie să vârs. De fapt, vârsatul e molipsitor. Când vezi pe unul că face asta, nu poti să te abții.

Aș vrea să-mi iau mâncarea la mine în cameră,
însă tati zice că asta e comportament
„antisocial”. Dar să împroști peretii cu mâncare
pe jumătate digerată e mai „social”?

Nu pot să dorm pentru că petrecăreții fac prea mare gălăgie. Tocmai auzisem niște urale sălbaticice venind din curte și am aruncat o privire afară. Tati a plătit doi pitici să se îmbrace în gladiatori* și să se lupte între ei.

Dacă m-aș duce să-i rog să dea sonorul mai încet, tati m-ar pune să rămân. Și atunci aș fi probabil înjunghiat cu un minitrident, ceea ce înseamnă că aș avea de dat o grămadă de explicații în viața de apoi.

* Cuvintele mai puțin cunoscute sunt explicate la sfârșitul cărții.

În ultima vreme mi-am tot făcut griji despre viața de apoi.

Mama zice că, după ce mori, iezi o barcă peste râul Styx și dai socoteala de viață ta în fața a trei judecători. Dacă te-ai purtat urât, ești trimis într-un loc nasol, numit Tartar, care e mai rău decât o lecție de mate și o programare la dentist în același timp.

Dacă ai fost bun, ești trimis într-un loc plăcinos, numit Câmpia asfodelor. Iar dacă ai fost foarte tare, ești trimis pe superbele Câmpii Elizee.

Eu, după ce mor, vreau să mă distrez în Elizeu cu eroii, nu să frec mența cu fraierii din asfodel sau cu ratații din Tartar.

Dar cum să ajung în Elizeu dacă mor
împiedicându-mă pe scări în armură sau
înjunghiat de un minitrident?

Trebuie să devin un mare erou roman CHIAR ACUM... Nu mai pot să aștept.